

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12.05.1998, sp. zn. 4 To 192/98, ECLI:CZ:KSBR:1998:4.TO.192.1998.1

Číslo: 13/1999

Právní věta: Za nepodmíněný trest odnětí svobody ve smyslu čl. II. odst. 1 rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 3. 2. 1998 (uveřejněno pod č. 20/1998 Sb.) se považuje také trest odnětí svobody, jehož výkon byl původně podmíněně odložen, o němž bylo ke dni tohoto rozhodnutí podle § 60 odst. 1 tr. zák. pravomocně rozhodnuto, že se vykoná, pokud byl uložen za trestné činy uvedené v čl. I. rozhodnutí o amnestii, a nebyl-li dosud zcela vykonán.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 12.05.1998

Spisová značka: 4 To 192/98

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Amnestie

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1 141/1961 Sb. § 368 20/1998 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Brně zrušil ke stížnosti městského státního zástupce v Brně usnesení Městského soudu v Brně ze dne 23. 3. 1998 sp. zn. 1 T 125/93 a soudu prvního stupně uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 23. 3. 1998 sp. zn. 1 T 125/93 rozhodl Městský soud v Brně podle § 368 tr. ř. tak, že J. G. odsouzený rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 26. 1. 1994 sp. zn. 1 T 125/93, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 4. 1994 sp. zn. 4 To 73/94, pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zák. k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 3. 2. 1998 a podle čl. II. odst. 2 písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky o této amnestii se mu promíjí celý podmíněně odložený trest odnětí svobody s účinkem, že se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen. Své rozhodnutí soud prvního stupně odůvodnil tím, že v případě odsouzeného J. G. byly splněny podmínky pro použití amnestie, jak je shora uvedeno.

Proti usnesení podal včas stížnost městský státní zástupce v Brně. S rozhodnutím soudu prvního stupně nesouhlasil s odůvodněním, že podmíněně odložený trest odnětí svobody byl odsouzenému J.

G. v důsledku jeho chování přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody s tím, že pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. V době, kdy soud prvního stupně o použití amnestie prezidenta republiky ze dne 3. 2. 1998 rozhodoval, neměl již odsouzený J. G. uložen podmíněně odložený výkon trestu. Nemohl mu tedy být prominut trest ve smyslu čl. II. odst. 2 písm. a) rozhodnutí o této amnestii. Městský státní zástupce v Brně navrhl, aby stížnostní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně, aby o ní znovu jednal a rozhodl, zda odsouzený J. G. není účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 3. 2. 1998 ve smyslu čl. II. odst. 1 písm. b).

Krajský soud přezkoumal v rozsahu § 147 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a shledal, že stížnost státního zástupce je zcela důvodná.

Odsouzenému J. G. byl rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 26. 1. 1994 sp. zn. 1 T 125/93 uložen za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb., trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 4. 1994 sp. zn. 4 To 73/94 bylo zamítnuto odvolání J. G. jako nedůvodné.

Usnesením Městského soudu v Brně ze dne 31. 10. 1995 sp. zn. 1 T 125/93 bylo rozhodnuto, že odsouzený vykoná trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, uložený shora citovaným rozsudkem. Pro výkon trestu byl zařazen podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zák. do věznice s ostrahou. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 15. 1. 1996 sp. zn. 4 To 515/95 byla stížnost odsouzeného proti usnesení soudu prvního stupně zamítnuta.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že výkon tohoto trestu odnětí svobody odsouzený doposud nenastoupil.

Podle čl. II. odst. 2 písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 3. 2. 1998 se promíjejí podmíněně odložené tresty odnětí svobody pravomocně uložené ke dni rozhodnutí o amnestii za trestné činy uvedené v čl. I. rozhodnutí s účinkem, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen.

Vzhledem k tomu, že ke dni rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii bylo již pravomocně rozhodnuto o tom, že uložený trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců za trestný čin podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zák., ve znění zák. č. 290/1993 Sb., odsouzený vykoná, nebylo možno rozhodnout o prominutí podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, neboť takový trest ke dni 3. 2. 1998 u odsouzeného již neexistoval. Jestliže nejpozději dne 3. 2. 1998 (tj. ke dni rozhodnutí o amnestii) nabylo právní moci usnesení o tom, že odsouzený vykoná původně podmíněně odložený trest odnětí svobody (§ 60 odst. 1 tr. zák.), pak ve smyslu čl. II. odst. 1 rozhodnutí o amnestii je nutno učinit závěr, že odsouzenému byl k tomuto dni pravomocně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, který dosud nebyl vykonán. Z hlediska citovaného ustanovení amnestie se v tomto případě považuje za nepodmíněný trest odnětí svobody i trest odnětí svobody, jehož výkon byl původně podmíněně odložen.

Proto stížnostní soud napadené usnesení zrušil a vrátil věc soudu prvního stupně, aby o ní znovu jednal a rozhodl s tím, že soud prvního stupně zváží, zda v případě odsouzeného J. G. nepřichází v úvahu rozhodnutí o amnestii podle jejího jiného ustanovení.